762/06

Den 18. december 2006 blev i sag nr. 68.313:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har tilbudt for en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har tilbudt klageren prorata erstatning med henvisning til, at den forsikrede bil reelt ejes og bruges af klagerens søn, der er født i 1984.

Den forsikrede bil er en Alfa Romeo 156 1,8 TS 16V, årgang 1998.

Den 18/10 2005 modtog selskabet skadeanmeldelse underskrevet af klageren. Det fremgår af anmeldelsen, at bilen blev beskadiget i forbindelse med et færdselsuheld den 5/10 2005. På skadetidspunktet blev bilen ført af J.A.R. [sønnens kammerat], der er født i 1985.

Bilen blev den 24/10 2005 besigtiget af selskabets taksator. Skaden blev opgjort til i alt 69.990,43 kr.

I en af selskabets skadeinspektør udfærdiget intern rapport af 3/11 2005 hedder det bl.a.:

"FT. gav sit samtykke til at mødet blev optaget på digitafon.

FT. gjort bekendt med at jeg gerne ville have haft D. [klagerens søn] med ved omhandlende møde. FT. forklarede, at de ikke kunne få fat på ham, de havde ringet til ham og sendt sms'er uden reaktion fra D. De havde ikke talt med ham i ca. 1 uge.

D. var lige blevet udlært hos N. … som var et autolager, men var p.t. arbejdsløs. Han havde sin egen lejlighed ... Han var i øvrigt lige gået fra sin kæreste og havde en del problemer. FT. mente/håbede ikke at D. var kendt af politiet. …
…
FT. oplyste at det var D. som havde gejlet køretøjet med tonede ruder, sænket køretøjet, monteret skørtesæt, speciel udstødning, xenonlygter samt stort stereoanlæg mv. D. havde købt alle effekterne billigt hos N., hvor han havde stået i lære.

l forbindelse med den sidste skade var det D.s kammerat som havde udfyldt skadeanmeldelsen, dog var FT. som havde underskrevet skadeanmeldelsen. FT. vidste ikke at D. havde lånt køretøjet ud til denne kammerat.

FT. foreholdt at D. selv havde sat en anden motor i køretøjet. FT. bekræftede dette og forklarede, at D. havde købt motoren via sit daværende arbejde. l øvrigt havde der været en del problemer med køretøjet, der havde stået meget på værksted.

FT. foreholdt at han var registreret med 3 biler. Han oplyste, at han for ca. 3 uger siden havde solgt Mitsubishien og nu kun havde Golfen tilbage. Han kørte selv i Golfen.

FT. forespurgt om hvorfor D. ikke selv var anført som forsikringstager, da jeg mente, at køretøjet reelt tilhørte og blev brugt af D. Indledningsvis svarede FT., at bilen også tit stod hjemme hos ham, men forklarede så videre, at han tit havde været efter D. med hensyn til dette forhold. D. havde åbenbart ikke selv råd til at forsikre køretøjet. D. ville ikke køre i en gammel bil, men i stedet i specielle biler. Det var pga. den store forsikringspræmie at D. ikke selv havde køretøjet forsikret.

FT. gjort bekendt med at D. skulle stå som forsikringstager af omhandlende køretøj. D. skulle betale en helt anden præmie, ligesom han skulle starte sit eget 'forsikringsforløb' i relation til præmiebetaling. FT. svarede, at han tit havde været efter D. med hensyn til dette.

FT. forstod at D. form. skulle betale en langt højere præmie end FT. ligesom skaderne på køretøjet nu ville blive forholdsmæssigt erstattet."

Selskabet tilbød herefter klageren 15.441,40 kr. i erstatning for den anmeldte skade. Klageren var imidlertid ikke tilfreds med erstatningens størrelse, hvorfor sagen blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at han er berettiget til udbetaling af fuld erstatning for den anmeldte skade på den forsikrede bil. Han har til støtte herfor i klagen til nævnet anført:

"Den omtalte bil har jeg haft siden 26/2 2004. Grunden til at jeg har to biler er at jeg tit tager på familiebesøg i Tyskland (3-4 gange om måneden ca.)

Lige siden jeg har købt bilen har der kun været vrøvl med denne. Jeg vil tro at på de knap 2 år jeg har haft den har jeg ca. kørt i den i 6 mdr.

Der har både været motor-skade, hærværk-skade dvs. bilen har konstant været på værksted samt maler.

Jeg blev så enig med min søn D. at bilen skulle shines op med henblik på at sælge denne. D. var i lære hos N. … hvor han købte nye dele til indkøbspris.

D. har også en gang imellem lånt andre af de biler jeg har haft, så derfor kan jeg ikke se at forsikringen mener at det er hans bil.

D. er først blevet udlært 1/8 2005 og har slet ikke råd til at eje en bil. Jeg betaler hver måned 2.495,00 kr., vægtafgift 3000 kr. og forsikring 7.619 (i alt 41.559,00 kr.).

D. flyttede for ca. 1 år siden i lejlighed, hvorfor skulle jeg finansiere en bil til ham?

Vi har dokumentation for at vi både har betalt afdrag, forsikring, vægtafgift osv.

Den pågældende dag lånte D. bilen af mig for at køre til maleren. Jeg vidste ikke at han lånte bilen ud til 3. person som forårsagede ulykken …

Det er mig … som både ejer og betaler bilen, som igen står på værkstedet."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at bilen reelt ejes/bruges af klagerens søn, hvorfor klageren ikke er berettiget til udbetaling af yderligere erstatning. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 20/1 2006 til nævnet bl.a. anført:

"1. Bilen er stylet med tonet rudefilm jf. foto 1, integreret skørte bagkofanger, stort udstødningsrør, specielle baglygter jf. foto 2, ledninger til et stort stereoanlæg (der er stjålet ved en tidligere skade) jf. foto 3, KN-filter (giver flere hk og større motorlyd) jf. foto 7 og 8 samt Xenonforlygter til en værdi på kr. 3000,00.

Hele stylingen er typisk for biler tilhørende unge mennesker.

2. Indehaveren hos fa. E. … Auto - der har stået for reparationen af tyveriskaden - har oplyst vores skadeinspektør, at han udmærket kendte bilen, og det var hans klare opfattelse, at selv om bilen stod registreret i klagers navn, så tilhørte den reelt klagers søn D.

Inden tyveriskaden havde de tidligere skiftet motor for D. (en motor som han selv havde skaffet), svejset et forrør på udstødningen, samt monteret en kofanger for ham.

l forbindelse med tyveriskaden havde værkstedet kun haft forbindelse med D., som havde forlangt, at bilen blev malet hos R. Auto

3. Føreren af bilen ved denne skade oplyste, at han havde lånt bilen af klagers søn D.

4. Ved vores skadeinspektørs møde med klager, hvor D. … ikke var til stede, oplyste klager, at det var D. der havde gejlet køretøjet, med effekter, som han havde købt på hans tidligere arbejdsplads.

Endvidere var det D., der havde købt motoren, som var sat i - den var ligeledes købt på hans tidligere arbejdsplads.

Klager havde oplyst D., at bilen skulle stå i hans eget navn, og at det var pga. den store forsikringspræmie, at D. ikke selv havde bilen forsikret.

Samtalerne med føreren af bilen samt klager findes som lydfil, som kan fremsendes til Ankenævnet, hvis det ønskes.

Klager betalte kr. 7.619,00 for kaskoforsikring på bilen, og selvrisikoen udgør kr. 3.202,00.

Hvis bilen havde været forsikret til D., ville præmien på skadetidspunktet have været kr. 28.603,00 med en selvrisiko på kr. 15.676,00.

Skaden på bilen er opgjort til kr. 69.990,43, så vi har tilbudt klager en erstatning på kr. 15.441,40 beregnet således:

$$\frac{7.619,00 \times 69.990,43}{28.603,00} \text{ kr. } 18.643,40 \text{ - selvrisiko kr. } 3.202,00 = \text{kr. } 15.441.40$$

For at sikre, at bilen bliver lavet efter taksatorrapporten har vi meddelt klager, at vi først kan udbetale erstatningen, når bilen er repareret og genbesigtiget."

Hertil har klageren i skrivelse af 4/2 2006 til nævnet bl.a. bemærket:

"Taksatoren kom hjem til mig og smed bånderen på bordet og mulede noget løs snak uden at forklare mig mine rettigheder hvis jeg da havde nogen.

Jeg mener at han kom lidt bag ind på mig ved at jeg var ved at renovere mit badeværelse og at pågældende havde haft gang i et lignende projekt badeværelse. Måske for at komme lidt hurtigt i snak, der blev dog snakket i en venlig og pæn tone. Det er her jeg mener mine ord måske er blevet lidt mistolket, især med en bånder på

Jeg har sagt at D. skal starte med en billig bil i forsikring, den dag han er udlært og har fast arbejde.

Han kunne også købe Alfaen af mig hvis han kunne finansiere den. Det kunne han ikke da han er arbejdsløs. Afdragene er 2.495 om måneden samt vægtafgift og forsikring.

Meningen med at bilen er gejlet så meget er jo klart at den er nemmere at sælge.

Fordi jeg er årgang 1960 har jeg haft mange biler som har været gejlet og som har været forsikret i jeres selskab.

I dag har jeg en Glof 2005 som også er lidt gejlet. Jeg har desværre ikke råd til at gejle den mere op, fordi jeg stadig betaler til en til som har stået stille længe.
At A. … Auto havde indtrykket af at det var D.s bil, kan jeg ikke forstå. Regningerne blev altid sendt og betalt af mig, selv motorskiftet. Det var også hovedsageligt mig der tog op og spurgte om bilen da ikke snart var færdig.
…
Bilen (Alfaen) har måske stået ved D.s lejlighed en eller to nætter, ellers har den stået ved mig og som oftest på værksted. (Netop fordi jeg var nervøs for at der skulle begåes hærværk på den …) Det kunne lige så godt have været min foregående bil Audi, som han også af og til lånte.
Jeg kan ikke forstå at skadevolderen slipper så billigt, og at jeg sidder tilbage med problemerne."

Selskabet har i skrivelse af 12/4 2006 til nævnet bl.a. anført:

"I fortsættelse af mine tidligere breve kan jeg oplyse, at vi har fået de sidste oplysninger fra vores skadeinspektør.

Han oplyser, at han har haft rettet henvendelse til E. … Auto i relation til de bilag, som klager har indsendt til Ankenævnet. Bilagene hørte til en gammel skade fra april måned 2005.

Værkstedet var overbevist om, at det var klagers søn - D. - der var den reelle bruger/ejer af bilen.

Årsagen til at de havde skrevet klagers navn på fakturaen var, at de altid skrev den registrerede ejer på, da de i tilfælde af manglende betaling så ville kontakte ejeren af bilen."

Klageren har herefter i skrivelse af 29/4 2006 til nævnet bl.a. anført, han har rettet henvendelse til værkstedet. Ifølge klageren har værkstedet til ham oplyst, at det aldrig har tilkendegivet, at klagerens søn er bilens rette ejer/bruger.

Selskabet har i skrivelse af 3/7 2006 til nævnet bl.a. bemærket, at det ikke har været muligt at få værkstedet til at bekræfte oplysningen om, at klagerens søn er bilens reelle ejer/bruger.

Efterfølgende er parterne fremkommet med yderligere bemærkninger i flere skrivelser til nævnet.

Selskabet har henvist til ankenævnskendelse nr. 60.625 og nr. 63.108.

Nævnets sekretariat har modtaget den af selskabet omtalte lydfil fra skadeinspektørens møde med klageren. Optagelsen bekræfter det af skadeinspektøren i intern rapport af 3/11 2005 anførte.

Nævnet har fået forelagt samtlige sagsakter, herunder den af selskabets skadeinspektør udarbejdede fotomappe.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at bilens rette ejer/bruger er klagerens søn, og at selskabet ville have opkrævet en højere præmie, såfremt dette havde været oplyst. Nævnet kan derfor ikke på det foreliggende grundlag kritisere, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6, har nedsat erstatningen som sket. Nævnet bemærker, at det ikke har kompetence til at behandle klagerens krav mod skadevolder eller dennes forsikringsselskab.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen